

LBRIS

We know
books

Nicolae Sandu

Prizonier
în vidul poeziei

p o e m e

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2024

Cuprins

Căutându-te printre gânduri.....	7
Hău fără sfârșit.....	8
Călătorul	9
Libertatea zborului.....	10
Oraș al luminilor	11
Mai aproape de cer	12
Fuga portretului	13
Degetele scriitoare.....	14
Trupul meu sfânt	15
Cuvânt de gheață	16
Sufletul tău pentru o altă femeie	17
Târziu	18
Între două lumi	19
Mireasmă plutind pe vânt.....	20
Muză înaripată.....	21
Copacule	22
Clipa de la fereastră.....	23
Adio, trandafirule.....	24
Pastel.....	25
Prizonier în vidul poeziei	26
Poetul	27

Gândind cu fața spre poezie.....	28
Mireasă fără trup	29
Metafora	30
Cenușa acestui text	31
Lume fără cuvinte	32
Trăsura cu îngeri.....	33
Doctor de suflete	34
Urmaș al cenușii.....	35
Troia	36
Nu mai avem nimic	37
Scrisoare către Univers	38
Tulbure spre infinit.....	39
Poem fără sfârșit.....	40
Departate de ochii lumii	41
Metamorfoză	42
Resemnare	43
Vorbesc	44
Pura întrebare	45
Cerul îndepărtat.....	46
Fixând din nou stelele	47
Ritual	48
La porțile raiului.....	49
Duhul țărâniei.....	50
În liniștea morții	51
Psalm	52
Muntele divin	53
Ermeticul dor.....	54

Pomul oprit	56
Zări ascunse	57
Ulița copilăriei.....	58
Zăpezile din suflet.....	59
Eminesciană	60
Viața ca o mireasă.....	62
Iluzie pierdută	63
Nimic nu este greu	64
Referințe critice.....	65

Nicolae Sandu inventează și reinventează timpul, îl modelează în cuvânt, dându-i forță prin lucrurile care se mișcă sublim în fața Universului. El este „**prizonier al poeziei**” care arde pe rugul trupului său din cuvinte, „urmaș al cenușii” ce-și caută menirea pe acest pământ.

Nicolae Sandu își urmează destinul și meditează asupra lumii ce-l înconjoară cu forță lăuntrică deplină. „**Prizonier al poeziei**” este o carte a maturității sale artistice, în care viața plutește în singurătatea dintre două lumi: una reală și alta ireala, măcinate de vise, căutări și incertitudini.

poetul **Virgil Panait**

12 aprilie 2023

Căutându-te printre gânduri

Omule omule ce greu îți va fi
Să trăiești departe de cer
Într-un cort al iluziilor
Să nu crezi în puterea cuvântului
De a vindeca suflete
Să arzi
Și din cenușă să răsară candidă luna
Deasupra nopții să simți văpaia
Cum îți inundă ființa
Ca un fluture orb
Să zbori în lumina unui vis
Privind cerul dincolo de cuvinte
Să te scufunzi în adâncul tău
Căutându-te printre gânduri.

Hău fără sfârșit

Privim până departe cerul
Fără să știm
Că Universul există în noi.

Dar unde-i casa cuvântului
Casa cuvântului meu
În care mă închid
Ca într-o catedrală
Scufundată în vid
Dar unde-i totul, tot ce a fost
Și nu mai este
În această lume parcă sunt și nu sunt
Aripa ploii care bate în geam
Cu puterea candorii.
Dar unde sunt toate câte au fost
Unde s-au strâns
Grămezi de speranță și vis
Unde se șterg urmele acestei nopți
Pe care țărni vor ancora aceste gânduri
Vai, doamnă, e târziu
Și până la tine mai e cale lungă
Și cerul s-a luminat de clipe
Care nu se mai întorc
Pe același drum de seară.
În ochii mei cad stelele
Într-un hău fără sfârșit...

Călătorul

Călătorule, tot drumul
Se prelungeste cu tine.
Unde ți-ai pierdut tălpile
Și drumul care n-a venit?
Călătorule, te miros
După drumul pe care
Îl mai ai de mers
Te miros, călătorule!
Unde ți-ai pierdut ochii
După ce inima mea
Ți i-a șters cu vederea lumii?
Unde, călătorule, unde
Drumul tău s-a sfârșit
Cu al meu?
Acolo, departe
Unde n-au nume...

Libertatea zborului

De fapt, nici pasărea nu-i liberă
Ea are libertatea zborului
Nu și libertatea aerului;
În timp ce oamenii înalță zborul
De pe o planetă pe altă planetă
Ea clocește zborul altei păsări
De aceea, păsările sunt mai puțin libere
Ca oamenii,
Fiindcă oamenii până unde visează, Zboară...
Nu-i liberă pasărea
Ci ochiul care o privește –
Nu-i liberă, vă zic
Ea are libertatea să zboare printre păsări
Nu și printre stele,
Ei nu i se vede zborul,
Doar umbra zborului.

Oraș al luminilor

Oraș aglomerat de priviri
Înălțat până la cer cu străzi neliniștite
Și oameni îngropați în iubire
Oraș cu inimi care bat în amurg
În așteptarea verii
Oraș al luminilor ce ard în tăcere
Deasupra nopților
Oraș neîncăpător și tainic
Rătăcit în câmpie
Ce se vede din cosmos ca o fantomă vie
Oraș pierdut printre iluzii
Străin de mine și de pașii mei
Care s-au pierdut în privire
Deschideți porțile la cer
Să pătrundă în mine
Melancolica liniște a zorilor!

Mai aproape de cer

Cu fiecare clipă ce trece
Ești mai aproape de cer
Mai aproape de visele tale
Care se împrăștie în noapte
Dar ce păcat că tu femeia mea
Ești un poem rănit
Pe care l-am scris cu privirea arsă de stele
În cuvinte triste
Care mi se ascund în suflet
Ca niște comori
Ce păcat că tu nu ești decât
O iluzie trecătoare prin viață
Precum o rază de lumină
Prin fața dimineții
Îmbrățișându-mă ca pe o șoaptă de mai
O, și ce vis frumos mi-a ieșit în cale
Din plânsul tău doamnă
S-a făcut nevăzut peste toate în lume
Unde s-a așezat tăcerea
Ca o mască de aer
A trecerii noastre prin aceste cuvinte
Care te strigă dincolo de mormânt.

Fuga portretului

Pașii răsună pe colinele gândului
Unde muzica aceasta înecată de plâns
Scutură frunzele copacilor către seară.
Vântul mi se lipește de gene.
Undeva un nor se prăbușește
Între două clipe...
Portretul tău s-a coborât din tablou
Și umblă prin casă,
Numai amintirile rămân neatînse
De praful de pe aer.
Zile și nopți rămân singure
Într-un colț al uitării, de unde vulturii mor
Și se înmormântează în stoluri.
Ninge în vis, Podgoria a albit.
Numai inima zboară din mine
Și se așază la tine în plete.
Portretul tău s-a coborât din tablou
Și umbla prin casă...